

Sygn. akt IV U 484/18

## WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 maja 2019 r.

**Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych**

**w składzie:**

Przewodniczący	SSO Katarzyna Antoniak
Protokolant	st. sekr. sądowy Anna Wąsak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 13 maja 2019 r. w S.

odwołania J. M.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w S.

z dnia 31 stycznia 2018 r. Nr (...)

w sprawie J. M.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w S.

o wysokość emerytury

**zmienia zaskarżoną decyzję i ustala, że wysokość emerytury J. M. na dzień 1 stycznia 2018 roku wynosi wraz ze zwiększeniem z tytułu opłacania składek na ubezpieczenie społeczne rolników 2154,10 zł (dwa tysiące sto pięćdziesiąt cztery złote dziesięć gruszy) brutto miesięcznie.**

Sygn.akt: IV U 484/18 **UZASADNIENIE**

Decyzją z 31 stycznia 2018r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie przepisów ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych odmówił J. M. prawa do przeliczenia emerytury podnosząc, że przedłożone przez ubezpieczonego dokumenty w postaci kopii pasków z list płac z 1977r. i 1978r. nie dają podstaw do przeliczenia świadczenia, gdyż nie stanowią dokumentacji płacowej. Nadto organ rentowy wskazał, że przyjmując do obliczenia wskaźnika wysokości podstawy wymiaru emerytury za okres od 29 lipca 1971r. 31 grudnia 1974r. oraz od 1 lipca 1977r. do 31 grudnia 1978r. minimalne wynagrodzenie za pracę w dalszym ciągu najkorzystniejszy jest dotychczasowy wskaźnik wysokości podstawy wymiaru emerytury obliczony z 20 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu ubezpieczenia i wynosi on 87,63% (decyzja z 31 stycznia 2018r. k.36 akt emerytalnych).

Odwołanie od w/w decyzji złożył ubezpieczony J. M. wnosząc o jej zmianę poprzez przeliczenie wysokości jego emerytury z uwzględnieniem zachowanej dokumentacji w postaci pasków z wynagrodzeniem za rok 1974 i lata 1977-1978 (odwołanie wraz z załącznikami w postaci kopii pasków z wynagrodzeniem k.2-4 akt sprawy i stanowisko ubezpieczonego precyzujące roszczenie – protokół rozprawy z 29 października 2018r. k.15 akt sprawy).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie powołując się na argumentację przytoczoną w zaskarżonej decyzji (odpowiedź organu rentowego na odwołanie k.5-6 akt sprawy).

### **Sąd ustalił, co następuje:**

Ubezpieczony J. M. urodzony w dniu (...), od (...). uprawniony był do emerytury w niższym wieku emerytalnym ,tj. od ukończenia 60. roku życia. Do obliczenia podstawy wymiaru emerytury organ rentowy przyjął wynagrodzenie ubezpieczonego, które stanowiło podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne z 20 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu ubezpieczenia. Ustalony w oparciu o powyższe wskaźnik wysokości podstawy wymiaru emerytury wyniósł 87,63 % (decyzja z 15 marca 2007r. o przyznaniu emerytury od 2 marca 2007r. i załącznik do decyzji zawierający wyliczenie wskaźnika wysokości podstawy wymiaru k.37-41 akt emerytalnych za wnioskiem z 2 marca 2007r.). Wśród 20 lat przyjętych do obliczenia powyższego wskaźnika brak było roku 1974, 1977 i 1978.

W dniu 30 stycznia 2015r. ubezpieczony wystąpił do organu rentowego z wnioskiem o emeryturę w powszechnym wieku emerytalnym. Po rozpoznaniu powyższego wniosku, decyzją z 3 marca 2015r. organ rentowy przyznał ubezpieczonemu prawo do emerytury od 1 stycznia 2015r. ,tj. od miesiąca zgłoszenia wniosku, przy czym do ustalenia podstawy wymiaru emerytury organ rentowy przyjął dotychczasową podstawę wymiaru świadczenia i poprzednio obliczony wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wynoszący 87,63% (decyzja z 3 marca 2015r. o przyznaniu emerytury k.8-9 akt emerytalnych za wnioskiem z 30 stycznia 2015r., zwanych dalej aktami emerytalnymi).

W dniu 24 stycznia 2018r. ubezpieczony wystąpił do organu rentowego z wnioskiem o przeliczenie emerytury przy uwzględnieniu wynagrodzenia uzyskiwanego w latach 1977 i 1978 wykazanego w tzw. paskach z wynagrodzeniem (wniosek z 24 stycznia 2018r. o przeliczenie emerytury i załączniki do wniosku w postaci pasków z wynagrodzeniem za lata 1977-1978 k.30-31 akt emerytalnych). Organ rentowy rozpoznając powyższy wniosek nie uwzględnił w/w pasków uznając, że nie stanowią one dokumentacji płacowej. Jednocześnie organ rentowy dokonał obliczenia wskaźnika wysokości podstawy emerytury przy przyjęciu za w/w lata minimalnego wynagrodzenia za pracę. W oparciu o powyższe obliczenia organ rentowy ustalił, że w dalszym ciągu najkorzystniejszy wskaźnik wysokości podstawy wymiaru emerytury ubezpieczonego to dotychczasowy wskaźnik w wysokości 87,63%. Mając to na uwadze zaskarżoną decyzją z 25 stycznia 2018r. organ rentowy odmówił ubezpieczonemu prawa do przeliczenia emerytury (decyzja z 25 stycznia 2018r. i wyliczenia wskaźnika wysokości podstawy wymiaru emerytury k.32-34 akt emerytalnych).

W okresie od 29 lipca 1971r. do 31 marca 1992r. ubezpieczony był zatrudniony w Spółdzielni (...) w S., późniejsza nazwa Gminna Spółdzielnia (...) w S., w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku kierowcy samochodu ciężarowego o dopuszczalnej masie całkowitej powyżej 3,5 tony (świadcstwo wykonywania prac w szczególnych warunkach z 31 stycznia 2002r. k.9 akt emerytalnych za wnioskiem z 2 marca 2007r.). W okresie tego zatrudnienia pracodawca przy wypłacie wynagrodzenia wydawał pracownikom paski, w których wskazana była kwota wynagrodzenia. Paski wydawane były przy wypłacie wynagrodzenia przez kasjerkę lub przekazywane pracownikowi w kopercie za każdy miesiąc pracy (zeznania świadków: A. K., S. M. i W. R. k.15v-16 akt sprawy i zeznania ubezpieczonego k.16 akt sprawy). Za rok 1974, 1977 i 1978 nie zachowała się u pracodawcy dokumentacja płacowa ubezpieczonego (pismo Gminnej Spółdzielni (...) w S. z 16 listopada 2018r. k.22 akt sprawy).

Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru emerytury ubezpieczonego wyliczony z 20 lat kalendarzowych dowolnie wybranych z całego okresu podlegania ubezpieczeniu, w tym przy uwzględnieniu wynagrodzenia za rok 1974r. oraz lata 1977-1978 obliczonego na podstawie przedłożonych przez ubezpieczonego pasków, wynosi 101,34% i jest wyższy od poprzednio obliczonego w wysokości 87,63%, a wysokość emerytury ubezpieczonego na dzień 1 stycznia 2018r. (miesiąc zgłoszenia wniosku o przeliczenie emerytury) obliczona w oparciu o w/w wyższy wskaźnik i z uwzględnieniem zwiększenia z tytułu opłacania składek na ubezpieczenie społeczne rolników wynosi 2 154,10 złotych brutto miesięcznie (opinia podstawowa biegłej księgowej A. D. zawierająca wyliczenie wskaźnika wysokości podstawy wymiaru emerytury k.32-33 akt sprawy oraz opinia uzupełniająca biegłej księgowej zawierająca wyliczenie wysokości emerytury k.55-56 akt sprawy).

### **Sąd zważył, co następuje:**

Odwołanie J. M. podlegało uwzględnieniu.

Zgodnie z art.111 ust.1 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2015r., poz.748 ze zm.) wysokość emerytury oblicza się ponownie od podstawy wymiaru ustalonej w myśl art.15, jeżeli do jej obliczenia wskazano podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenie emerytalne i rentowe na podstawie przepisów prawa polskiego:

- 1) z liczby kolejnych lat kalendarzowych i w okresie wskazanym do ustalenia poprzedniej podstawy wymiaru świadczenia,
- 2) z kolejnych 10 lat kalendarzowych wybranych z 20 lat kalendarzowych, poprzedzających bezpośrednio rok kalendarzowy, w którym zgłoszono wniosek o przyznanie emerytury albo o ponowne ustalenie emerytury,
- 3) z 20 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu podlegania ubezpieczeniu, przypadających przed rokiem zgłoszenia wniosku o ponowne ustalenie emerytury,

a wskaźnik wysokości podstawy wymiaru jest wyższy od poprzednio obliczonego.

Odnosząc powyższe uregulowanie do okoliczności sprawy stwierdzić należało, że przeprowadzone przez Sąd postępowanie dowodowe dało podstawy do przeliczenia emerytury ubezpieczonego, gdyż jak wynika z wiarygodnych wyliczeń biegłej księgowej, przedłożone przez ubezpieczonego dowody z zachowanych pasków z wynagrodzeniem za lata 1974 i 1977-1978 (lata nie uwzględnione dotychczas do wyliczenia wskaźnika wysokości podstawy wymiaru emerytury) dały podstawy do obliczenia wysokości wynagrodzenia ubezpieczonego za w/w lata i w konsekwencji powyższego do wyliczenia na nowo wskaźnika wysokości podstawy wymiaru emerytury z uwzględnieniem w/w lat, który to wskaźnik obliczony z 20 lat kalendarzowych dowolnie wybranych z całego okresu podlegania ubezpieczeniu, wynosi 101,34%, a zatem jest wyższy od poprzednio obliczonego w wysokości 87,63%. Wyższy wskaźnik wysokości podstawy wymiaru emerytury ubezpieczonego dał zaś podstawy do obliczenia wysokości emerytury ubezpieczonego przy uwzględnieniu tego wyższego wskaźnika, a wysokość - ta przy uwzględnieniu zwiększenia z tytułu opłacania składek na ubezpieczenie społeczne rolników - na dzień 1 stycznia 2018r. (miesiąc zgłoszenie wniosku o przeliczenie świadczenia) wyniosła 2 154,10 złotych brutto miesięcznie. Wskazać należy, że w postępowaniu sądowym okoliczności sporne mogą być dowodzone dostępnymi środkami dowodowymi. Ubezpieczony na okoliczność otrzymywanego wynagrodzenia przedstawił tzw. paski z wynagrodzeniem, które otrzymywał od pracodawcy. W ocenie Sądu przedstawione dokumenty nie budzą wątpliwości co do ich autentyczności, a zeznania świadków potwierdziły, że Spółdzielnia (...) w S. wydawała swoim pracownikom kartki w formie pasków z wyszczególnioną kwotą wynagrodzenia.

Dodatkowo wskazać należy, że w pierwotnej opinii biegła księgowa wyliczyła wysokość emerytury ubezpieczonego na dzień 1 stycznia 2018r. na kwotę 2 564,28 złotych brutto miesięcznie, ale jak słusznie zauważył organ rentowy wyliczenie ubezpieczonej zostało dokonane w sposób - jak przy obliczeniu emerytury po raz pierwszy - m.in. dlatego biegła przyjęła w opinii okresy składkowe w ilości 438 miesięcy, a zatem z uwzględnieniem 17 miesięcy przepracowanych przez ubezpieczonego po nabyciu prawa do emerytury z dniem 1 stycznia 2015r. oraz kwotę bazową obowiązującą w dniu 1 stycznia 2018r. Tymczasem sprawa dotyczyła przeliczenia wysokości emerytury i w uzupełniającej opinii biegła zweryfikowała swoje ustalenia i wysokość emerytury ustaliła na kwotę 2 154,10 złotych brutto miesięcznie. Okres 17 miesięcy przepracowany przez ubezpieczonego po nabyciu prawa do emerytury został doliczony do przebytych okresów składkowych (projekt decyzji sporządzony przez organ rentowy k.46-47 akt sprawy i uzupełniająca opinia biegłej k.55-56 akt sprawy).

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd na podstawie art.477<sup>14</sup>§2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję i orzekł jak w sentencji wyroku.